

Hier de informatie van het aantal spelers dat er voor deze sketch nodig is, hun karakterbeschrijvingen en hoe het **eenvoudige** decor er uit dient te zien. En nog enkele eventuele andere bijzonderheden.

Tevens het begin van de sketch en nog een extra scène. Dit om je een indruk te geven hoe een manuscript in elkaar steekt en je te laten lezen hoe eigentijds en met hoeveel humor deze sketch is geschreven.

Peter vd Bijllaardt

Vrolijke sketch

Voor 2 mannen...

(2 vrouwen, óf 1 vrouw en 1 man is ook mogelijk)

Tijdsduur: ca. 15 minuten

De Jager...

Door

©Peter van den Bijllaardt

KARAKTERBESCHRIJVINGEN

Bert/Berta De 'JAGER'. Een eigenaardig persoon. Af en toe flink geïrriteerd.

John/Jet Douanebeambte van Tanzania. Heeft een goed gevoel voor humor. Zijn rol wordt leuker als hij met een Afrikaans accent praat.

TOONEEL

Deze SKETCH kan gewoon in de gordijnen worden gespeeld. Men hangt een bord op waarop staat: DOUANE.

Alles wat op toneel hoeft te staan is een tafel waarachter John staat. Opzij daarvan een (eventuele) hutkoffer en enkele andere grote en kleine koffers. Om de boel een beetje op te fleuren zet men hier en daar wat planten neer.

Voor het **DOEK** open gaat draait men een vrolijk 'Afrikaans' muzieknummer. Pas zo'n 30 seconden later opent men het **DOEK**.

Vlak voordat John met zijn tekst begint draait men de muziek langzaam naar uit...!

De Jager...

DOEK

Het begin...

John staat achter de tafel en kijkt verveeld in het rond. Hij heeft een douane uniform aan, óf gewoon een korte kaki broek en een vrolijk gebloemd shirt met korte mouwen.

Bert is gekleed in een 'JAGERSPAK'... Korte kaki broek, waarvan de pijpen over zijn knieën hangen. Kaki overhemd met korte mouwen en wollen kousen. Een tot halverwege zijn kuit, de ander hangt op zijn bergschoen. Hij heeft een tropenhelm op, óf een jagershoed met een 'Panter'-band. Op zijn rug heeft hij een belachelijk kleine, maar zéér kleurrijke rugtas. Het hengsel is op slot met een overdreven groot hangslot.

John Goedemiddag, sirr. . ['SIR' SPREEKT HIJ OVERDREVEN UIT, MET VEEL ERRRRRRREN!]
Wilt u zo vriendelijk zijn uw rugzak op deze tafel te leggen, sir.

*Wordt **Bert**, '**Berta**' dan wordt het **Madam**.*

Bert [OPGEWONDEN] Waarom? Mijn rugzak wordt anders nooit gecontroleerd.

John Bij ons wel, sir. U bent hier in Tanzania. En hier controleren we álles. Dus ook uw rugzak. Als u zo vriendelijk zou willen zijn, sir?

Bert [AL ZUCHTENDE] Nou, goed dan. [LAAT ZIJN RUGZAK MET EEN KLAP OP TAFEL NEERKOMEN]

John Da's 'n... hééééle kleine rugzak.

Bert Och, ik reis altijd heel licht.

John [GEAMUSEERD] Dat zie ik, sir... In deze kleine rugzak kan nooit veel zitten.

Bert [BREDE GLIMLACH] Een reden temeer om me niet te controleren, hè.

- John [GEAMUSEERD] O, maar we gaan ú ook niet controleren, sirrr... Wij gaan uw rugzak controleren... Dus als u zo vriendelijk zou willen zijn om hem even open te maken?
- Bert Als u er opstaat. [HAALT EEN GROTE SLEUTEL TEVOORSCHIJN EN MAAKT HET SLOT OPEN]
- John [GEAMUSEERD] Klein rugzakje met heel groot hangslot. Waarom is dat, sir?
- Bert Ik heb liever niet dat men in mijn rugzak rommelt.
- John [GEAMUSEERD] O... U dacht, ik ga naar Tanzania, daar rommelt vast en zeker iedereen in mijn rugzak. Weet je wat, ik doe er een hangslot van een halve meter op.
- Bert Dit heeft niets met Tanzania te maken. Ik wil gewoon niet dat er iemand in mijn jagersrugzak gaat graaien.
- John [GROTE OGEN] O... U bent... jáger?
- Bert [ONGEDURIG] Ja, kunt u dat niet aan mijn kleren zien?
- John U bedoelt al dat kaki en die tropenhelm/jagershoed. [GEMOEDELIJK] Och, sirrr... dat dragen tegenwoordig alle toeristen. [INGEHOUDEN PLEZIER] Dan denken ze dat ze jagers zijn.
- Bert [LICHT GEÏRRITEERD] Ja, maar ik bén 'n jager.
- John Dan heb ik slechts nieuws voor u, sirrr... In Tanzania mag men niet met 'n geweer de vrije natuur in.
- Bert O, maar ik jaag niet met 'n geweer.
- John [GEAMUSEERD] U jaagt niet met 'n geweer... Mag ik dan zo vrij zijn te vragen waar u dan wél mee jaagt? Met een katapult misschien? [KORT LACHJE]

Een stukje verder...

- John [ZACHTJES LACHEND] In dat geval zou ik dan wel eens van u willen horen hoe u dan, met deze rare spullen hier olifanten vangt?

- Bert Ja, hoor es, zeg... Als ik dat ga vertellen gaat straks iedereen op mijn manier olifanten vangen.
- John Maar als u het mij niet vertelt, sirrr, dan komt u Tanzania niet in. En u weet, net zo goed als ik dat 't hier in Tanzania wémelt van de olifanten.
- Bert [OVERDREVEN DIEPE ZUCHT] Als ik het je vertel... belooft je me dan het aan niemand door te vertellen?
- John Ik belooft het u.
- Bert Als man van eer?
- John Meer nog, ik geef u mijn woord als man van eer.
- Bert [KIJKT JOHN EVEN AAN, HAALT DAN HEEL DIEP ADEM] Goed... dan ga ik jou nou mijn grote geheim vertellen. [HAALT OPNIEUW HEEL DIEP ADEM] Ik rij in m'n jeep naar een gebied waar heel veel olifanten zijn.
- John [HEVIG GEAMUSEERD] Uiteraard, anders kunt u ze niet vangen.
- Bert [ZUCHT KORT EN GEÏRRITEERD] Dan haal ik het stuk witte karton tevoorschijn en daarna de verf en m'n kwastje.
- John [GEAMUSEERD] O, wacht 'ns even, nou begrijp ik 't. U schildert een olifant op dat stuk karton, gooit het daarna in de lucht en vangt 't weer op. [ERNSTIG] Ja... dan heeft u inderdaad een olifant gevangen. [LACHT HARD]
- Bert [LICHT GEÏRRITEERD] Mag ik nu uitvertellen, of niet?
- John Sorry. Gaat u gang.
- Bert Ik schilder op het stuk karton het woord: 'Olifanten'.
- John [GELATEN, MET EVEN GESLOTEN OGEN] Olifanten.
- Bert Maar niet met een eF... Néé, met een Vé. Er staat dus Oli...Vánten, in plaats van Oli...Fánten. Met een Vé dus. Oli... Vánten!

**Aan het eind volgt een hele leuke
clou...**